

פשרה בממשלה בנוגע קדום:

שם היישוב ישונה ל"קדומית" (פשרה עם שר החינוך לצורכי הסברה) המחייבים יפוננו (פשרה עם מפ"ם) מקדוואנים לשיכונים (פשרה עם שר השיכון) ויקימו נמל עמוקמים (פשרה עם פרס) שינוהל בצדק (פשרה עם צדוק) וביעילות (פשרה עם ל"ע) ויהיו בו גם חברי השומר הצעיר (עוד פשרה עם מפ"ם) מיפעלי תעשייה (פשרה עם בר"ב) וישיבות (פשרה עם המפד"ל) ותמורת זאת יסכים חיים גורי להיות נשיא המדינה (פשרה עם ארצות הברית)

מפ"ם: ניצחון ההגיון והמתינות ■ רבין: ניצחון התבונה המדינית ■ המר: ניצחון אהבת הארץ ■ שם טוב: כניעה לקנאים דתיים ■ פרס: ניצחון התפיסה הביטחונית ■ המפד"ל: כניעה לתבוסתנות ■ צדוק: פשרה מכובדת ■ גורי: נוער נפלא!

וכן הלאה וכולי וכיוצא בזה וחוזר חלילה וכדומה הלאה וכו' בזה חלילה וחוזר ונכנס ובא וכיוצא הלאה ומה שאתם רוצים.

הייתי כלבתו

של אדון שיץ

פרק 6

ויקום אדון שיץ אחר הצהריים ויטול עימו כלי זינו ויבואו כל חברות הגיבורים אשר עימו וירדו חבורה לסייר בה אורך ורוחב למען אשר יראו הערביים וייראו מפני האלוהים.

ויתור רחוב וסימטא וירא כי אכן נפל פחד האלוהים על עמי הארצות אשר בעיר וירחב לבנו מאוד ויבקש לחזור הקרייתתה.

ויבוא אחת הסימטאות וירא והנה נערים מן הערביים מעלים אש לאלוהי הצמיגים אליליהם וינוסו הנערים מפניו כי עימו אלוהים ותתי מקלע.

ויחר אף אדון שיץ ויקפוץ הוא והגיבורים אשר עימו וילקטו מניין ערביים ויעמוד בפניהם כ- עמוד דוד מול גולית הפלשתי וישאלם מי אשר העלה אש ויע- דיף אלוהים אחרים על פניו.

ויתכחשו הערבים אל אחיהם ויענו כי אינם יודעים.

ויקרא אדון שיץ את הגיבורים אשר עימו ויבואו ויעמדו חמו- שים אל פני עובדי הבעל.

ויצו אדון שיץ את הערביים להשיל בגדיהם ויפול עליהם פחד האלוהים ויעשו כדבר האלוהים ככל אשר יאמר.

ויקרוץ אדון שיץ אל גיבוריו ויכו בערביים בכל אשר אחזה ידם.

ויתכחשו הערביים אל אחיהם בקדם.

ויצא אדון שיץ את הזאב ה- טורף אשר עימו ויפקדו לנשוך חלקי בשרם ויעש הזאב דבר אלוהים.

ויספו הערביים ויתכחשו אל אחיהם.

ויבואו הגיבורים שלשלאות ברזל וילקו הערביים וייסרו או- תם כבשוטים ויוספו כחש על כחשם.

ויקח אדון שיץ חבית דבש מאצל הכרם וימרח אשכיהם ויצו את הדבורים וייצאו שניים נחילים מן היער וילקקו לאיטם הדבש והאשכים ויעמוד אדון (המשך בעמוד 3, טור 4)

דבר המערכת

פריץ קורא לגוב

בחוכמה נהגו שרינו הכלכליים ומנהיגי ההסתדרות, שהביאו הסכמי השכר בפני הכנסת ועשום בחופזה לחוק ולמישפט. והיה אם נמד צאו העובדים רח"ל מכריזין "שבי" ת ה היום, פסח היום," יהיו מושלכים אל בתי האסורים לעולמים כי עבריינים וכפושעים מועדים וכערביים. ונזכרנו בסיפור דומה שקרה בפולין ארצנו היפה. וזה לשונו: "לפריץ היה יהודי שהיה משחק לפניו. יום אחד נתחכם היהודי ואמר לפריץ: צו: הסכם אנו עושים שכל אימת שאתה מצעק אני סוטר בפרצופך ג' פעמים. חתם הפריץ על ההסכם מחמת השעשוע ומשחתם, אמר היהודי לפריץ: חייב אתה לי מאה זלוטי. החל הפריץ מצעק, "איני חייב" והיהודי סטר בו ג' פעמים כהס- כם וכלשונו, והיה הפריץ מצעק מחמת הכאב היהודי סוטר מחמת הצעקה וחוזר חלילה, עד שמת הפריץ ואף כלבו נאסף אל עמיו.

ודין פריץ, כדן פרץ. וחבריו גרועים כמוהו.

תנו לפתוח את הפה

אנו רוצים לכתוב הפעם על נושא כאוב וחשוב. טוענים שזו מדינה דמוקרטית. איזו מין דמוקרטיה היא זו שאין בה חופש- ביטוי? איך אפשר להתבטא כשהקליקה השמאלנית, המאורגנת היטב, השתלטה על כל אמצעי-התקשורת (והפרסים), ומשתפת פעולה עם הממשלה החלשה והרודנית כדי לסתום פיותינו?

כתבנו על-כך כמה וכמה מאמרים חריפים בכל העיתונים הנפוצים ביותר במדינה וציפינו לתגובות, להכחשות, אולי אפילו להתנצלות. אבל לתדהמתנו לא שמענו אפילו התבטאות אחת או הבעת-צער קלה שבקלות.

ואחר-כך הם באים אלינו בשם הדמוקרטיה...

אנו פונים בקריאה אל כל עמיתינו, העיתונאים המדוכאים מן הימין, לצאת למיתקפה בעד חופש הביטוי, מעל כל כלי התקשורת העומדים לרשותנו. עלינו לכתוב על כך מאמרים חרי- פים בעיתונים שלנו, במוספים שלנו, בעיתוני-הנשים שלנו, בפי- נות-הרדיו שלנו, בתוכניות-הטלוויזיה שלנו, בסימפוזיונים שלנו, בביטאונים המיפלגתיים שלנו, בהצגות-התיאטרון שלנו, מעל בי- מת הכנסת שלנו — ולהעמיד את הדברים בצורה ברורה, חדה וחותרת: לא ייתכן שיימנעו מאיתנו את חופש הביטוי. גם אנחנו רוצים לכתוב לניקוי ראש! ואם למרות הכל, תעמוד ממשלת הנפל והשמאלנות בדרכנו — נכניס לה באבי-אביה במאמרי- המערכת שלנו, עד שתיכנע ותתן לפתוח את הפה.

13 תמוז 57